

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 248/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní o podnete na podanie mimoriadneho dovolania vedenom pod sp. zn. Kc 67/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. júla 2007 doručená sťažnosť I. K. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“)

postupom Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní o podnete na podanie mimoriadneho dovolania vedenom pod sp. zn. Kc 67/07.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že 10. marca 2007 napadol podaním na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) rozsudok Okresného súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) zo 6. apríla 2005 vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 549/99 a rozsudok Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) z 9. marca 2006 vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 216/05. V prvostupňovom i odvolacom konaní uvedených súdov sa rozhodovalo o nároku sťažovateľa na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím orgánu verejnej moci. Svojím podaním sťažovateľ žiadal generálneho prokurátora, aby podal proti uvedeným súdnym rozhodnutiam mimoriadne dovolanie. Podnet sťažovateľa generálna prokuratúra postúpila na vybavenie krajskej prokuratúre. Prokurátor krajskej prokuratúry listom z 9. mája 2007 sťažovateľovi oznámil, že jeho podnet ako nedôvodný odložil. Sťažovateľ podal generálnej prokuratúre opakovaný podnet z 20. mája 2007, tá však nevykonala žiadne opatrenia na odstránenie porušenia zákona či iných všeobecne záväzných právnych predpisov, pretože postup krajskej prokuratúry považovala za správny a zákonný. S týmto oboznámila sťažovateľa listom z 12. júna 2007.

Porušenie svojich označených základných práv sťažovateľ vidí v tom, že orgán prokuratúry *„odmietnutím, resp. neposkytnutím mi kvalifikovanej právnej ochrany podľa ods. 1/, čl. 46 Ústavy SR v kontexte s ods. 1/, čl. 6 Dohovoru ma zbavil prístup k spravodlivosti, keďže z jeho viny nemohol môj prípad posúdiť dovolací súd“*.

Sťažovateľ žiada, aby po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd nálezom rozhodol takto:

„1. Vyslovuje, že základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 1/, čl. 46 Ústavy SR a ods. 1/, čl. 6 Dohovoru odložením jeho podnetu na podanie mimoriadneho dovolania ako nedôvodného a tým následne aj neumožnením mu súdnej ochrany pred Najvyšším súdom SR v dovolacom konaní prostredníctvom Generálneho prokurátora SR v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Bardejove pod č. k. 8C 549/99, porušené boli.

2. Priznáva I. K. K. spravodlivé finančné zadosťučinenie vo výške 150 tis. Sk /slovom stopäťdesiatisíc korún slovenských/, ktoré je mu povinná Krajská prokuratúra v Prešove uhradiť najneskôr do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.

3. Ukladá Krajskej prokuratúre v Prešove uhradiť trovy tohto konania na označený účet právneho zástupcu sťažovateľa, a to do 15-tich dní od právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd je podľa čl. 127 ods. 1 ústavy oprávnený rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa čl. 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nie je ústavný súd príslušný, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 66/02, I. ÚS 56/03, IV. ÚS 71/05), resp. pri ktorej je zjavná absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej (mutatis mutandis rozhodnutie sp. zn. III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení nesk. predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné opatrenia, na vykonanie ktorých je podľa zákona oprávnený.

Z citovaných ustanovení zákona o prokuratúre nemožno vyvodit' povinnosť vyhovieť podanému podnetu. Ústavný súd poznamenáva, že posúdenie podnetu je vo výlučnej právomoci prokurátora (mutatis mutandis I. ÚS 98/97, II. ÚS 55/98). Z oprávnenia prokurátora na vykonanie opatrenia nemožno vyvodit' právo na výsledok vybavenia podnetu, ktorý by zodpovedal predstave sťažovateľa (II. ÚS 88/99, II. ÚS 168/03, III. ÚS 62/04).

Zákon o prokuratúre neobsahuje žiadne ustanovenie, ktoré by oprávňovalo fyzickú osobu alebo právnickú osobu na to, aby na základe jej podnetu musel generálny prokurátor podať mimoriadne dovolanie, inak povedané, že by podnetu musel vyhovieť. Podanie mimoriadneho dovolania podľa § 243e a nasledujúcich zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov je vo výlučnej dispozícii generálneho prokurátora. Osoba, ktorá podnet podala, má právo len na to, aby bola o vybavení svojho podnetu vyrozumená. Toto právo však nie je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, pretože nebráni sťažovateľovi v prístupe k uplatneniu svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. V danom prípade ide o právnu možnosť, ktorá spočíva v právnej úvahe generálneho prokurátora (resp. krajského prokurátora konajúceho v jeho mene), ktorého úvahu nemožno nahradiť konaním, resp. príkazom iného orgánu verejnej moci (IV. ÚS 28/06). Rovnaký záver platí aj pokiaľ ide o vzťah postupu prokuratúry a obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry ústavný súd dospel k záveru, že nevyužitím práva generálneho prokurátora podať proti označeným rozsudkom okresného súdu a krajského súdu mimoriadne dovolanie nemohlo dôjsť k porušeniu označených základných práv sťažovateľa, keďže platná zákonná úprava nezakladá sťažovateľovi právo (právny nárok) na vyhovenie jeho podnetu (podľa jeho predstáv) na podanie mimoriadneho dovolania zo strany generálneho prokurátora (mutatis mutandis I. ÚS 38/02, I. ÚS 43/07).

V okolnostiach prípadu sťažovateľovi krajská prokuratúra listom z 9. mája 2007 oznámila, že na základe jeho podnetu z 10. marca 2007 nebude podané mimoriadne

dovolanie a náležite mu vysvetlila dôvody takéhoto postupu. Tým bol podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania v primeranej dobe riadne vybavený, a teda zjavne nedošlo k porušeniu sťažovateľových práv.

Z uvedených dôvodov ústavný súd považuje sťažnosť sťažovateľa za zjavne neopodstatnenú. Vzhľadom na to sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite podanej sťažnosti nezaoberal. Rovnako z dôvodov zjavnej bezúspešnosti uplatňovania sťažovateľom označených základných práv ústavný súd nevyzval sťažovateľa na doplnenie podanej sťažnosti o povinné náležitosti požadované zákonom o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007